

Τὸ παιδίον ἔδραμε πρὸς τὴν μητέρα του, ὃ δὲ κύων μανιώδης ἐπλησίασε πηδῶν εἰς τὴν τάφρον καὶ ἐκείθεν ὑλάσκει καὶ πολὺ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀποϊσίου ὁδοιπόρου.

Ἔδειξε τὴν πυγμὴν πρὸς τὴν κατοικίαν ἐκείνην τῶν πλουσίων, ἔνθα καὶ αὐτὰ τὰ πρωινὰ ἄνθη ἐφαίνοντο ἀποπνεύοντα εὐδαιμονίαν καὶ καταλαμβάνομενος αἴφνης ὑπὸ ζοφεράς ἀνάγκης μονώσεως εἰσῆλθεν εἰς ἀτραπὸν βαίνουσαν μέσον τῶν ἀγρῶν.

Οὕτως εὐρέθη ἐν τῇ ἐκτεταμένῃ ἐκείνῃ πεδιάδι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑψηλῶν σταχύων, με τοὺς πόδας συντετεριμμένους ἐκ τοῦ κόπου, με τὴν πείναν βρέμουσαν εἰς τὰ ἐντόσθιά του, μόνος, ἀπολωλώς, ἄπειλπις.

Αἴφνης ἀλέκτωρ τις ἐξέφερε τὴν φαιδρὰν λαλιάν του. Οἰκία τις ἐκεῖτο πλησίον. Ὁ ὁδοιπόρος ἐπείνα πολὺ. Τόσον τὸ χειροτερον! Θὰ ἐπήγαινε ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπαίτησῃ, διὰ νὰ κλέψῃ, διὰ νὰ φονεύσῃ ἐν ἀνάγκῃ. Περιέστρεψε τὸ ρόπαλόν του, ἐτάχυνε τὸ βῆμα καὶ εἰς τὴν ἄκραν ὅπου ἡ ἀτραπὸς ἀποτόμως ἐκάμπτετο, εὐρέθη ἔμπροσθεν μικροῦ ἀγροκηπίου. Διῆλθε τολμηρῶς τὴν αὐλὴν πτωῶν τὰς ὀρνίθας, διηυθύνθη πρὸς τὸν χαμηλὸν οἰκίσκον, στέγην ἐκ καλαμῶν ἔχοντα, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στροφέως τῆς ὑαλωτῆς θύρας, ἥτις ἀντέστη.

— Αἰ, ἀπὸ τοῦ σπίτι! ἀνέκραξε πάσῃ δυνάμει· μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς διακλείμματος ἐπανέλαθεν:

— Αἰ, ἀπὸ τοῦ σπίτι!

Οὐδεμία ἠκούσθη ἀπάντησις. Ἀναμφιβόλως οἱ αὐτόθι κατοικοῦντες εἶχον μεταβῆ χάριν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀγρούς,

Ὁ ἀλήτης περιεκάλυψε τὴν δεξιὰν χεῖρά του διὰ τοῦ πεπαλαιωμένου μαλακοῦ πύλου του, συνέτριψε διὰ τῆς πυγμῆς μίαν τῶν ὑέλων, ἀνεῦρε τὸ κλειθρον ὅπερ ἠνοίγετο ἔσωθεν καὶ δὲν ἦτο κεκλεισμένον διὰ κλειδός, ὥθησε τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.

Εὐρέθη ἐντὸς χαμηλοῦ δωματίου, τοῦ μόνου προφανῶς κατοικουμένου ἐξ ὅλης τῆς οἰκοδομῆς. Αὐτόθι ὑπῆρχεν ἡ κλίνη, ἡ ἐστία, ἡ σκάφη ἡ σκευοθήκη, ἡ τράπεζα ἐφ' ἧς ἐκεῖτο εἰς ἄρτος, μία μάχαιρα μαγειρείου καὶ ἐν πακέτον καπνοῦ ἀνοικτόν, τέλος τὸ βχυρὸν ἐκ ξύλου δρυὸς ἐρμάριον ὅπου ὁ χωρικός κρύπτει συνήθως τὸ χρηματόδεμά του, εἰς λουδοβίκεα ἢ εἰς τάλληρα ἐντὸς σάκκου ἢ ἐντὸς παλαιᾶς κάλτσας.

Διὰ πρώτην φοράν ἐπὶ ζωῆς του διέπραττε κλοπὴν διὰ ῥῆξεως, κινδυνεύων νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν τοῦ κατέργου. Ἀλλ' ἀδιάφορον! ἀφοῦ ἤρχισεν, ἔπρεπε νὰ προβῇ μέχρι τέλους.

Ἦρπασε τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης μάχαιραν καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ ἐρμάριον διὰ νὰ τὸ διαρρήξῃ. Πλησιέστατα ὅμως τοῦ ἐπίπλου ἔγγραφόν

τι περιβαλλόμενον ὑπὸ κορωνίδος ἐκ μέλανος ξύλου ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν του. Μηχανικῶς ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ βλέμμα καὶ ἀνέγνωσε κατὰ πρῶτον ἐκτετυπωμένους τὰς λέξεις ταύτας: « 75^{ον} σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ. »

Ἔστη ἀκίνητος.

Ἦτο ἡ ἄφρασις τοῦ ὀνομαζομένου Δυβοᾶ (Ἰουλίου Ματθαίου) δεκανέως σαλπικτοῦ τοῦ 2^{ου} λόχου, τοῦ 3^{ου} τάγματος.

Ἐμελλε λοιπὸν νὰ κλέψῃ ἄνδρα ὑπηρέτησαντα εἰς τὸ ἴδιον σύνταγμα. Δὲν ὑπηρετήσε συγχρόνως, ὅχι, ἡ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου ἦτο πρόσφατος. Ἀλλ' ἀδιάφορον!

Συγκεκινημένος ἤδη διστάζει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πράξιν.

— Τί ἀνοησία! λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

Τὸ βλέμμα του αἴφνης στρέφεται πρὸς τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς κεῖται ὁ ἄρτος καὶ ὁ καπνός· ἔλαθεν ἤδη τὴν ἀπόφασίν του ὁ ἀτυχής. Κόπτει τὸ ἥμισυ τοῦ ἄρτου, ἐξάγει τὴν καπνοσύριγγά του καὶ πληροῖ αὐτὴν διὰ καπνοῦ—ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ πάρῃ δανεικὸν αὐτὸ ἀπὸ ἑνα σύντροφον, αἶ:— εἴτα ὁρμῶν ἐκτὸς τῆς οἰκίας, εἰσδύει πάλιν, ἐνῶ τρώγει τὸν ἄρτον, εἰς τὴν ἀνά μέσον τῶν ἀγρῶν πλαγίαν ἀτραπὸν καὶ φθάνει εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν. Ὅτε δὲ διέρχεται μετὰ τὴν καπνοσύριγγα ἀνημμένην πρὸ τοῦ Ἑσταυρωμένου εἰς τὴν τρίοδον, λέγει αὐτῷ χωρὶς ν' ἀποκαλυφθῇ μετὰ μορφασμοῦ φαιδρῶς, ἔνθα διατηρεῖται ἵχνος τι τῆς εὐφυΐας τοῦ παλαιῶ τῆς Ἀφρικῆς στρατιώτου:

— Κρίμα καὶ σὺ καὶ μένε, ποῦ δὲν ὑπηρετήσες εἰς τὸ 75^{ον}... ἀλλέως θὰ μ' ἔκαμνες νὰ εὕρω ἐργασίαν ἀπόψε ὅταν θὰ φθάσω εἰς τὸν σταθμόν!...

(François Coppée)

X.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὁ δισταγμός ἐν τῇ συμπεριφορᾷ εἶνε ὅ,τι ἡ ἀμφιβολία ἐν τῷ πνεύματι. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις τί θέλει καὶ τί πιστεύει, ἵνα προβαίνῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ζωὴν.

*

Ἔρωα δηλητηριασθεὶς διὰ τύψεων συνειδότος φέρεται ἐν ἑαυτῷ τὴν φθείρουσαν πληγὴν.

*

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι πράττοντες ὑλικῶς τὸ ἀγαθὸν ἀδιαφοροῦντες δὲ ἂν ἠθικῶς βλάπτουσι.

*

Εἶνε παρήγορον τὸ νὰ ἐνεργῇ τις οὕτως, ὥστε ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ τηρῇ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐκτίμησιν

*

Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐδ' ἀγαπώμενος εἶνε μόνος καὶ ἐρημος ἐν μέσῳ τῆς εὐθύμοτάτης ζωῆς, ἐν μέσῳ τῶν ἀμέτρων ἀγαθῶν, ἅτινα τὸν περιστοιχοῦσιν.